

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 10C/54/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3516202560
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 07. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Stachovič
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2017:3516202560.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Novom Meste nad Váhom, pred samosudcom JUDr. Andrejom Stachovičom, v právnej veci žalobcu: A., Z..F..P., Z. Z. A. XX, XXX XX N., L.: XX XXX XXX, právne zastúpený JUDr. Barborou Korenecovou, advokátkou, so sídlom Slniečná 765/3, 900 45 Malinovo, proti žalovanému: W. L., D.. XX.XX.XXXX, bytom Š. XXXX/XX, XXX XX D. O. D. S., o zaplatenie 390,23 Eur s príslušenstvom, takt

rozhodol:

Platobný rozkaz Okresného súdu v Novom Meste nad Váhom č.k. 10C/54/2016-21 zo dňa 14.06.2016 sa zrušuje.

Žaloba sa zamietá.

Žalovanému sa priznáva nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podaním došlým súdu dňa 01.04.2016 domáhal, aby súd platobným rozkazom uložil povinnosť žalovanému zaplatiť známy úrok vo výške 56,23 Eur, poplatok vo výške 143,39 Eur, poplatok za upomienky vo výške 10,- Eur, zmluvnú pokutu vo výške 33,- Eur, trovy mediačného konania vo výške 147,61 Eur a nahradil trovy konania vo výške 23,- Eur titulom zaplateného súdneho poplatku a trovy právneho zastúpenia vo výške 61,02 Eur. z titulu Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. 307601171 zo dňa 11.03.2014, ktorá bola uzatvorená medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom.

2. Súd dňa 14.06.2016 vydal platobný rozkaz a doručil ho stranám sporu. Žalovaný podaním došlým súdu dňa 08.07.2016 podal voči platobnému rozkazu odpor. Vzhľadom na podaný odpor súd v súlade s § 267 ods. 3 C.s.p. platobný rozkaz zrušil.

3. Súd sa oboznámil s podaniami strán sporu spolu s prílohami, výsluchom žalovaného na nariadenom pojednávaní, pričom zistil nasledovný skutkový stav veci:

4. Dňa 11.03.2014 uzavreli strany sporu úverovú zmluvu č. 307601171, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému peňažné prostriedky formou splátkového bezúčelového úveru za podmienok uvedených v zmluve a vo VOP, a to vo výške úveru 600,- Eur, s úrokovou sadzbou 39,15 % ročne, za administratívny poplatok vo výške 341,10 Eur, RPMN bola určená vo výške 96,00 % a priemerná RPMN 44,79 %. Žalovaný sa zaviazal úver splácať v 12-tich pravidelných splátkach vo výške 98- eur, termín splatnosti splátky bol dohodnutý v 14. deň kalendárneho mesiaca. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že celkovo na splátkach uhradil 767,71 Eur.

5. Nakoľko žalovaný porušil svoje zmluvné povinnosti splácať spotrebiteľský úver riadne a včas, žalobca ho zosplatnil ku dňu 15.03.2015. Žalobcom boli predložené aj všeobecné obchodné podmienky, ktoré ďalej podrobne upravovali práva a povinnosti zmluvných strán.

6. Žalovaný na nariadenom pojednávaní vypovedal, že nemala zaplatené úhrady za plyn a potrebovala si požičať peniaze. V schránke si našla leták, kde neskôr zistila, že za žalobcu pracuje pán Podhradský, ktorého osobne poznala. Bola za ním aj v dome služieb, kde jej boli predložené papiere, ktoré podpísala a ani ich nečítala. Až neskôr sa dozvedela, že mala podpísať aj nejaký modrý papier, kde sa hovorilo o tom, že bude ručiť za túto pôžičku svojím bytom. Ak by vedela o tom, že bude ručiť aj svojím bytom, určite by si za 600,- Eur takú pôžičku nezobrala. Pán Podhradský ešte v ten večer prišiel za ňou a dal jej na ruku 600,- Eur. On sa ho pýtala, či to môže splatiť do pol roka. On jej povedal, že áno, čo aj urobila, teda zaplatila viac ako 700,- Eur. On ale požadoval 1.200,- Eur. Neskôr sa táto suma všelijako menila, až nakoniec teraz žiadajú okolo 390,- Eur. Keď aj bola to zase osobne riešiť, tak suma sa zase zmenila na 490,- Eur. Veci riešila aj cez Centrum právnej pomoci, alebo cez miestneho advokáta, alebo exekútora. Tí jej všetci povedali, že zmluva by mala byť bezúročná a bez poplatkov, a teda nech viacej už nespláca. Nezúčastnila sa nijakého mediálneho konania, osobne nebola nikde, aj keď pozvaná bola. Neskôr jej prišiel list, že mediácia je ukončená. Ona ničomu nerozumela.

7. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, platného v rozhodnom čase, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

8. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

9. Zmluva, z ktorej žalobca odvodzoval žalobou uplatnené nároky, je svojím obsahom zmluvou spotrebiteľskou, takže na právne vzťahy strán sporu je potrebné aplikovať ustanovenia jednak zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ako aj ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka.

10. Podľa § 39 cit. zák. neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

11. Podľa § 41 cit. zák. ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

12. Podľa § 53 ods. 1 cit. zák. spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

13. Podľa ods. 4 písm. k) cit. zák. za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

14. Podľa § 7 ods. 1, 2, písm. a) a b) zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa Nekalé obchodné praktiky sú zakázané, a to pred, počas aj po vykonaní obchodnej transakcie. Obchodná praktika sa považuje za nekalú, ak

a) je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti,

b) podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k produktu, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov.

15. Podľa § 8 ods. 1 písm. d) cit. zák. obchodná praktika sa považuje za klamlivú, ak zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil, pretože

obsahuje nesprávne informácie a je preto nepravdivá, alebo akýmkoľvek spôsobom uvádza do omylu alebo môže viesť do omylu priemerného spotrebiteľa, a to aj ak je táto informácia vecne správna vo vzťahu k cene alebo k spôsobu výpočtu ceny alebo existencie osobitnej cenovej výhody.

16. Podľa ods. 4 cit. zák. za klamlivé opomenutie sa tiež považuje, ak predávajúci skrýva alebo poskytuje nejasným, nezrozumiteľným, viacvýznamovým alebo nevhodným spôsobom podstatné informácie uvedené v odseku 3, alebo neoznami obchodný účel obchodnej praktiky, ibaže je zrejmý z kontextu, pričom v dôsledku klamlivého opomenutia priemerný spotrebiteľ prijme rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neprijal.

17. Na podklade vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná, žalobca nepreukázal svoj nárok. Dňa 11.03.2014 bola uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom. Predmetom konania má byť dlžná suma, ktorá pozostáva z úrokov, poplatkov, zmluvnej pokuty a trov mediačného konania. Vzhľadom k tomu, že žalovaný bol v postavení spotrebiteľa na daný zmluvný vzťah sa aplikuje právna úprava o spotrebiteľských úveroch. Predmetná zmluva spĺňa charakteristiku štandardných spotrebiteľských zmlúv. Súčasťou zmluvy sú tiež všeobecné podmienky, ktoré žalovaný ovplyvniť nemohol, nakoľko boli pripravené už vopred a pre veľký počet spotrebiteľov. Zmluva bola uzavretá medzi veriteľom - žalobcom ako právnickou osobou, ktorá má v predmete svojej podnikateľskej činnosti o. i. poskytovanie úverov z vlastných zdrojov ako podnikanie a spotrebiteľom - žalovaným ako fyzickou osobou, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver ako vyplývajúca z predmetnej zmluvy na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, ide o zmluvu, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver, teda dočasne poskytnúť peňažné prostriedky na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere v inej právnej forme - vo forme úveru a spotrebiteľ sa zaväzuje tieto vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

18. Žalobca si uplatňuje úroky vo výške 39,15 %, teda viac ako štvornásobne ako banky poskytovali v rámci úverov pre fyzické osoby v rovnakom období (8,27 %).

19. Občiansky zákonník a ani iné právne predpisy výslovne neustanovujú, do akej výšky je možné pri úvere dohodnúť úroky. Z tejto skutočnosti však nie je možné úspešne dôvodiť, že by výška úrokov závisela len na dohode účastníkov zmluvy o úvere a že by teda nepodliehala žiadnemu obmedzeniu. Rozpor s dobrými mravmi predstavuje také konanie, ktoré je zjavne právne neprijateľné, pretože je z hľadiska oprávnených záujmov strán a spoločnosti hrubo nevyvážené. Neprimeranou, a teda odporujúcim dobrým mravom, je spravidla taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe jej zjednania obvyklou, najmä s prihliadnutím k úrokovým sadzbám uplatňovanými bankami pri poskytovaní úveru. V prejednávanej veci súd zistil, že úroková miera o úveroch poskytovaných bankami pre obyvateľstvo bola v čase splácania úveru žalovaným priemerne vo výške 8,27 %. Vzhľadom k tomu, že žalobcom stanovený úrok podstatnou mierou presahoval horný limit obvyklej úrokovej miery, súd vyhodnotil postup žalobcu za konanie v rozpore s dobrými mravmi, ktoré je postihnuté absolútnou neplatnosťou v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, a preto v tejto časti návrh zamietol. Pre úplnosť je potrebné uviesť, že súd v obdobnej veci už rozhodol rozsudkom v konaní vedenom na tunajšom súde pod č.k. 10C/139/2010-52 zo dňa 26.07.2011, pod č.k. 10C/26/2013-37 zo dňa 13.08.2013, pod č.k. 10C/371/2013-52 zo dňa 26.08.2014, na ktoré v celom rozsahu odkazuje.

20. Žalobca pri uzatvorení zmluvy požadoval od žalovaného administratívny poplatok vo výške 341,10 Eur. Obchodná praktika sa považuje za nekalú, ak a) je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti, b) podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k výrobku alebo službe, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

21. Postup žalobcu pri poskytovaní spotrebiteľského úveru v posudzovanom prípade možno preto považovať za postup v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti veriteľa - žalobcu, ktorý mohol

podstatne narušiť ekonomické správanie spotrebiteľa vo vzťahu k poskytovanej službe - k poskytnutiu úveru, ktoré konanie zákonodarca považuje za nekalú obchodnú praktiku a súčasne ju zakazuje (§ 7 zákona č. 250/2007 Z. z.). Vychádzajúc zo skutkových zistení vyplývajúcich z predložených listinných dokladov súd zastáva názor, že žalobcom svojím postupom sa dopustil klamlivej obchodnej praktiky, pretože v procese uzatvárania spotrebiteľského úveru podstatné informácie týkajúce sa spotrebiteľského úveru poskytol spotrebiteľovi nejasným, nezrozumiteľným spôsobom, čím mohol spotrebiteľa uviesť do omylu vo vzťahu k výške poskytovaného úveru majúcim za následok, že spotrebiteľ prijal rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neprijal. Za klamlivé opomenutie sa tiež považuje, ak dodávateľ skrýva alebo poskytuje nejasným, nezrozumiteľným, viacvýznamovým alebo nevhodným spôsobom podstatné informácie alebo neoznami obchodný účel obchodnej praktiky, ibaže je zrejmý z kontextu, pričom v dôsledku klamlivého opomenutia priemerný spotrebiteľ prijme rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neprijal.

22. Na základe vyššie uvedeného za nekalú obchodnú praktiku súd vyhodnotil požiadavku žalobcu za administratívny poplatok vo výške 341,10 Eur, ktorý dokonca prevyšuje neprijateľné dohodnuté úroky vo výške 234,90 Eur, nakoľko tento poplatok je neprimerane a neopodstatnene vysoký. Spoplatnenie tohto úkonu by nedôvodne zaťažovalo spotrebiteľa, čo by viedlo k neoprávnenému majetkovému prospachu zo strany dodávateľa. V tejto súvislosti súd odkazuje na rozhodnutia NS SR sp.zn.: 2Sžo/29/2013 zo dňa 16.04.2014, sp.zn.: 3Sžo/19/2012 zo dňa 12.03.2013 a sp.zn.: 6Sžo/21/2013 zo dňa 27.11.2013, v ktorých išlo o obdobnú situáciu, s ktorými sa súd stotožňuje a v celom rozsahu na ne odkazuje.

23. Vychádzajúc z uvedeného vznikla žalovanému povinnosť vrátiť žalobcovi len hodnotu poskytnutého úveru. Vzhľadom k tomu, že medzi stranami sporu nebolo sporné, že žalovaný na splátkach celkovo uhradil 767,71 Eur, teda poskytnutú istinu preplatil o 167,71 Eur, dlh žalovaného z tejto zmluvy v čase podania žaloby zanikol splnením, teda žalobu bolo potrebné v celom rozsahu zamietnuť. Ak žalobca si uplatnil voči žalovanému rôzne poplatky a sankcie, súd konštatuje, že svoj nárok nepodložil žiadnymi relevantnými dokumentmi, na základe ktorých by sa dala posúdiť dôvodnosť tohto nároku, teda v tomto smere žalobca neunesol dôkazné bremeno, napriek tomu, že bol upozornený v poučení na sudcovskú koncentráciu.

24. O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 1, v spojitosti s § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že úspešnému žalovanému priznal nárok náhradu trov konania vo výške 100,00 %.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).